

Núm. de Rotlle: TSJP 000048/2020

Núm. de Causa: 6000132/2018

SENTÈNCIA 24-2020

PARTS:

Apel·lants: Sra. M.E.G.

Sr. J.F.B.

Advocat: Sr. Joan MIRO ARIZA

Apel·lats: Sr. S.F.G.C.

Advocat: Sr. Benjamí PUJOL CHAUFFAILLE

MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-tres d'octubre de dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència dictada per Tribunal de Corts, en data 14 de gener de 2020, en la causa de referència, seguida pels delictes menors de calumnies i difamació, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el **Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 14 de gener de 2020 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM

“Absoldre l’acusat S.F.G.C. dels delictes menors de calumnies i difamació pels quin venia acusat, declarant d’ofici les despeses processals causades”.

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats:

“l’acusat S.F.G.C., nascut el dia xxx de maig de xxx, de nacionalitat belga, resident al Principat i sense antecedents penals, essent gerent de la societat mercantil xxx, en distintes reunions que amb caràcter periòdic mantenia amb personal de l’empresa i que es produïren al llarg de l’any 2016, més freqüentment durant els mesos d’agost i setembre del 2016, va manifestar que l’empleat de l’empresa J.F.B. traficava amb productes estupefaents, fent també altres manifestacions amb la finalitat de menystenir la tasca que J.F.B. desenvolupava a la feina, responsabilitzant-los de la mala situació econòmica per la que passava la societat, amb expressions com que era un *càncer per a l’empresa* i que era *un deficient, un discapacitat o un handicapat*.

L’acusat S.F.G.C. en aquestes mateixes reunions o en conversacions amb altres empleats, va manifestar que la també empleada M.E.G. mantenia relacions extramatrimonials amb un altre treballador de l’empresa.

Per aquests fets, J.F.B. i M.E.G. formularen querella en data 20 de juliol de 2017”.

III.- RESULTANT: que contra l’esmentada sentència interposa sengles recursos d’apel·lació la defensa de M.E.G. i J.F.B., en sol·licitant que es dicti nova resolució condemnant al Sr. C. a tres anys de presó com autor del delicte menor de calúmnia, i a la pena d’un any de presó pel delicte de difamació, a les despeses processals, inclosos honoraris d’advocat d’aquesta part, tant de primera com de segona instància, així com al pagament de 15.000 euros en concepte de responsabilitat civil.

Exposa la defensa dels dos recurrents, que en aquest cas el Tribunal de Corts entén que els *dies ad quem* comencen a computar el dia 20-7-2017 data en la que es va interposar la querella, no trobant-se d’acord el lletrat perquè anteriorment ja havien exposat davant les autoritats oportunes aquests fets, molt abans d’aquesta data i per tant en cap cas es pot dir que dits fets estiguin prescrits, tot invocant la sentència d’aquesta sala penal, número 24/2018 dictada en el marc de la causa TSJP 8/2018.

IV.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs d'apel·lació formulat i considera que malgrat resten acreditats el fets, els mateixos es troben prescrits en haver transcorregut el termini de 6 mesos establert legalment.

Exposa el Ministeri Fiscal que la sentència invocada per la defensa no és igual, en aquell cas un advocat profereix unes manifestacions a una funcionària, establint el precepte legal com a suficient per perseguir el delicte, la denúncia del funcionari, i que en aquest cas concret, el subjecte passiu no és funcionari i per tant és necessari la interposició de querella en el termini establert legalment.

Interessa al Ministeri Públic la íntegra confirmació de la resolució objecte de recurs atès que l'acció per perseguir els delictes referenciats es trobava prescrita.

V.- RESULTANT: que la defensa del condemnat S.F.G.C. s'oposa als recursos formulats de contrari, sol·licitant que es denegin en la seva totalitat les pretensions formulades pels apel·lants i que es ratifiqui la sentència objecte de recurs respecte a l'absolució del seu defensat.

En el cas de que no es reconegui la causa d'extinció de responsabilitat per prescripció dels delictes, sol·licita l'aplicació de la pena mínima prevista en el Codi penal i la desestimació total de la pretensió dels recurrents respecte a la responsabilitat civil.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'article 81 lletra d) del Codi penal assenyala el termini de sis mesos per a la prescripció dels delictes de calúmnia, injúria i difamació i per les contravencions penals, i en el cas d'autes entre la data de comissió de les infraccions i la presentació de la querella va transcórrer el termini de sis mesos.

De conformitat amb l'article 82 del Codi penal la data inicial, o *dies a quo*, per al còmput del termini de la prescripció, és el dia en què cessa l'acció o l'omissió punible, que en el cas d'autes ha de situar-se en la data en què es proferiren per l'acusat les darreres manifestacions calumnioses i difamatòries.

II.- CONSIDERANT: que respecte a la comissió dels fets presumptament constitutius de delicte, de la prova practicada no resulta acreditat que les manifestacions calumnioses i difamatòries de l'acusat haguessin estat fetes més enllà

de finals del mes de desembre del 2016, sigui el 20 o en data posterior del mes de gener del 2017, motiu pel qual queda palès que l'acció penal no fou endegada fins passats sis mesos després de la comissió dels fets.

Que, com ho observa subtilment el Tribunal de Corts, sí existeix un dubte sobre si les manifestacions calumnioses i difamatòries fetes per l'acusat ocorregueren abans del 20 de gener del 2017 o en aquesta i posteriors dates, aquest dubte s'ha de resoldre a favor de l'acusat.

III.- CONSIDERANT: que a més, així com ho manifesta el Ministeri Fiscal, les diligències o denúncies per part del Servei de policia o davant del Servei d'Inspecció del Treball no tenen cap transcendència en Dret andorrà (així com en Dret comparat) en quant a la interrupció de la prescripció.

IV.-CONSIDERANT: doncs que la prescripció en el cas d'outes és deguda a la querella extemporània per parts dels recurrents, la decisió d'absolució del Tribunal de Corts es troba plenament justificada.

V.- CONSIDERANT: que compte tingut la desestimació del recurs, procedeix condemnar als recurrents al pagament de les despeses processals causades.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

D E C I D I M:

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1- DESESTIMAR** els recursos interposats per la presentació lletrada de M.E.G. i J.F.B.
- 2- CONFIRMAR** íntegrament la Sentència objecte de recurs.

- 3-** Condemnar als recurrents al pagament de les despeses processals causades pels recursos.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.